



B1 – Bestel mar

't Komt ooit vur, ge zit alleen, ge zit te balen,
ge zit al uren lang te kijken naar oew schoen;
niks te praten, niks te zien, niks te beleven,
uit verveling gadde mer wê zinnigs doen.
En met de hand diep in de zak loopte de straat op,
alles donker, lampen uit, gordijnen dicht;
en net als ge dan bedenkt: “ 'k ga wir naar huis toe”
schijnt er zachtjes in de verte nog wê licht.

Ach bestel mar, bestel mar, bestel mar,
ge wit dê-'k-'t nie kan laoten.
Nog efkes en dan begin ik
d'r wir duchtig langs te praoten.

In 't café aan d'n tap wordt 't mer later;
de klok die kunde daar nie zien, die hangt te hoog.
En van dê bier worde stiekemaon steeds zatter,
't word nou echt d'n hoogste tijd om weg te gaon.
Ge pakt oew pilske en oew beurs om te betalen,
dan komt d'r net nog zonne blije bij oe staon:
“Stel oe nie aan man, vat-ter toch nog een van mij man,
wie denkt nou toch aan, zo vruug naar huis te gaon?”

Ach bestel mar, bestel mar, bestel mar,
ge wit dê-'k-'t nie kan laoten.
Nog efkes en dan begin ik
d'r wir duchtig langs te praoten.

't Wordt steeds drukker, de biljartclub komt naar binnen,
verloren, mer dê maakt vur hun toch echt gin kloot.
Dikke Piet zegt dê-t-ie vet ha kunnen winnen,
mer d'n tegenstand was schijnbaar toch te groot.
En zo valt daar altijd wel wê te beleven,
mensen komen daar naar binnen, mensen gaon;
al stort de hele wereld in, 't kan niks geven,
zolang 't bier en 't café blijven bestaon.

Ach bestel mar, bestel mar, bestel mar,
ge wit dê-'k-'t nie kan laoten.
Nog efkes en dan begin ik
d'r wir duchtig langs te praoten.